

10 Φεβρουαρίου 2016

Ιερομόναχος Ησύχιος Αγιαννανίτης (1909 - 10 Φεβρουαρίου 1982)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Ησύχιος Αγιαννανίτης (1909-10 Φεβρουαρίου 1982)

Ο κατά κόσμον Δήμος Αλεξανδρόπουλος του Σπυρίδωνος και της Μαρίας, ο ενάρετος αυτός Αγιαννανίτης Πνευματικός, γεννήθηκε στο χωριό Δράινα της

Μεσσηνίας το 1909. Από μικρός διακρινόταν για την επιμέλεια, σοβαρότητα και σεμνότητα του. Στη γειτονική κωμόπολη Μεσσήνη γίνεται ράφτης. Τα χρήματα που κερδίζει τα δίνει στη χήρα μητέρα του κι ελεημοσύνη στους φτωχούς.

Με θεία βοήθεια και υπόδειξη, με την προστασία του τιμίου σταυρού και της Παναγίας, αλλά και με πειρασμούς και πόλεμο δαιμόνων φο-βερό, έφθασε στη σκήτη της Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης το 1927, στην Καλύβη του Αγίου Μοδέστου και του Αγίου Χαραλάμπους, στην υπακοή του εναρέτου και προορατικού παπα-Λεόντιου. Ο Ησύχιος μετά δοκιμή και κουρά, το 1928, χειροτονήθηκε διάκονος το 1933 και πρεσβύτερος το 1936, έκτος παπάς της ευλογημένης αυτής συνοδείας. Από το 1954 ήταν Πνευματικός.

Με την υψοπιό ταπείνωση, την ευαγγελική πραότητα, την απαραίτητη διάκριση, γίνεται ασφαλής οδηγός πολλών ψυχών. Παντού και πάντοτε ησύχιος ο Ησύχιος, στοργικός και χριστοφόρος. Με το λείψανο της Αγίας Άννης περιόδευε τη Μακεδονία κάνοντας αγιασμούς. Θεραπεύονταν ασθενείς και λυνόταν η στείρωση λυπημένων άτεκνων γυναικών. Η Αγία Άννα τον προστάτευε συνέχεια στη ζωή του. Πολλά είναι τα θαύματά της και στην προσωπική του ζωή. Την Παναγία και την Αγία Άννα δεν τις αγαπούσε απλά, αλλά τις λάτρευε. Για την Αγία Άννα έλεγε: «Να την έχετε ευλάβεια, διότι αυτή είναι η προστάτις και ιατρός μας. Είναι ό,τι πολυτιμότερο είχα στη ζωή μου. Αυτόν τον θη-σαυρό αγάπησα και πιστά υπηρέτησα. Αύτη θα σε προστατεύει και θα πρεσβεύει για τη σωτηρία σου».

Το τελευταίο έτος της ζωής του έμεινε κατάκοιτος. Η ασθένεια τον έκανε να τρέμει όλος. Από την ακινησία άνοιξαν πληγές στο σώμα του. Πονούσε, αλλά δεν γόγγυζε, υπόμενε καρτερικά κι ελπιδοφόρα. Τη δοκιμασία δεχόταν ως θεία επίσκεψη. Στους μοναχούς του έλεγε με βεβαιότητα ότι θα λάβουν μεγάλο μισθό από τον Θεό, για την προς αυτόν πρόθυμη διακονία τους. Προείδε το τέλος του. Δέκα μέρες πριν είπε: «Εγώ του Αγίου Χαραλάμπους θα φύγω». Στον εσπερινό της εορτής του αγίου είπε: «Εγώ ετοιμάζομαι για την άλλη ζωή». Ήταν τα στερνά του λόγια αυτά. Έχασε τη φωνή του. Μετά τη δύση του ήλιου εξέπνευσε. 10.2.1982. Μία υπέροχη γαλήνη ήταν ζωγραφισμένη στο ησύχιο πρόσωπό του, λένουν. Η μετά διήμερο ταφή του δεν έδωσε καμία δυ-σοσμία στο νεκρό σώμα του. Οι ιερείς στην εξόδιο ακολουθία του είπαν την ευχή: «Αιωνία σου η μνήμη, αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ και συλλειτουργέ ημών» τρεις φορές. Ένας που τον γνώρισε από κο-ντά έγραψε: «Ο αείμνηστος παπα-Ησύχιος δεν είναι ένα δώρο δικό μας προς τον Θεό, αλλά ένα δώρο του Θεού προς εμάς. Και με τέτοια ακριβά δώρα εκφράζεται η αγάπη του Θεού και της Κυρίας Θεοτόκου προς όλη την ανθρωπότητα. Ευχαριστούμε την Κυρία του Ιερού ημών Τόπου, την Θεοτόκο, για τα μυρίνοα άνθη που η ίδια καλλιεργεί και προετοιμάζει για την αιωνιότητα. Ευχαριστούμε

τον σεβαστό Γέροντα παπα-Ησύχιο, διότι με την παρουσία του στην γη μάς έφερε πιο κοντά στον ουρανό. Και με την οσιακή αποδημία του μας άφησε ως πολύτιμη κληρονομιά την αγία ζωή του».

Πηγές - Βιβλιογραφία

Δ.Μ.Γ., Ο ιερομόναχος και Πνευματικός π. Ησύχιος Αγιαννανίτης, Ο Όσιος Γρηγόριος 7/1982, σσ. 80-94.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β΄, εκδ. Μυγδονία σ. 1021-1023